

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de Robu Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

**Robu Elena XXX**, născută la XX XX XXX,  
domiciliată în satul XXX, r. XXX.

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:**

17.05.2018 – 09.07.2019;

**Instanța de apel:**

08.08.2019 – 21.11.2018;

15.05.2019 – 04.11.2019;

**Instanța de recurs:**

21.01.2019 – 19.03.2019;

17.01.2020 – 26.02.2020;

10.06.2020 – 15.07.2020;

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

c o n s t a t ă:

**1.** Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 09 iulie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Robu Elena Nicolae a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 145 alin. (2) lit. e<sup>1</sup>) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de

procuror, privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 17946 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor judiciare suportate de către Procuratura Generală a Republicii Moldova.

**2.** Potrivit sentinței, s-a stabilit că Robu Elena XXX, la 14 ianuarie 2018, în jurul orei 1330, aflându-se în locuința lui Robu Elena XXX, situată în s. XX r. XXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor de conflict apărute cu soțul Grosu Mihail, cu scopul de a-l omorî, dându-și seama că prin acțiunile sale pune în pericol viața ultimului și că aceste acțiuni pot duce la moartea lui, intenționat, i-a aplicat soțului Grosu Mihail o lovitură cu cuțitul în regiunea cutiei toracice și anume în regiunea inimii, cauzându-i-i prin aceasta vătămări corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829C0014 din 16 februarie 2018, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat la fața locului.

**3.** Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

**3.1.** Procuror, care a solicitat casarea acesteia în latura încasării cheltuielilor judiciare, dispunând rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la Robu Elena să fie încasată suma de 17946 lei, cu titlu de cheltuieli suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, în prezenta cauză penală, motivând că:

prima instanță a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatei în baza art. 145 alin. (2) lit. e1) Cod penal și i-a aplicat corect pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de Codul penal. Concomitent la pronunțarea sentinței, instanța de judecată a respins solicitarea încasării cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată;

făcând referire la prevederile art. 229 alin. (2) Cod penal, astfel conform datelor de la urmărirea penală s-a stabilit că, au fost suportate cheltuieli de judecată în sumă de 17.946 lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare;

cheltuielile suportate de către stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare sunt urmare a acțiunilor lui Robu Elena condiționate de săvârșirea infracțiunii pe cauza penală în care este acuzată, astfel că între cheltuielile suportate și acțiunile inculpatului există o legătură de cauzalitate directă și în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnații să recupereze cheltuielile judiciare. Prin neîncasarea cheltuielilor judiciare de la Robu Elena nu s-a atins pe deplin scopul legii penale, iar la dispunerea încasării acestor cheltuieli de la condamnat se va efectua o influență pozitivă și asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșească infracțiuni, cunoscând cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă și toate daunele cauzate prin infracțiune și cheltuielile rezultate din aceasta urmează a fi recuperate.

**3.2.** Avocatul Berladean Lilia în numele inculpatei, care a solicitat admiterea acesteia cu casarea parțială a sentinței în partea ce ține de pedeapsa sub formă de

închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu aplicarea art. 79 Cod penal și stabilirea pedepsei sub limita minimă prevăzută de legea penală, cu menținerea în rest a sentinței, în motivarea apelului invocând că:

cauza s-a examinat conform prevederilor art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală. Robu Elena a avut un comportament cât se poate de decent, or, din start a conlucrat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, nu a efectuat careva influențe asupra martorilor, succesorul părții vătămate, nu s-a opus la administrarea mijloacelor probatorii. Remarcând că acest comportament s-a păstrat și pe întreaga perioadă a investigare a cauzei, de soluționare a acesteia în cadrul instanței de judecată. Are la întreținere doi copii minori, antecedente penale nu are, pentru prima dată a săvârșit infracțiunea, regretă cele întâmplate și sincer se căiește de cele comise, fapt pentru ce consideră că sunt prezente circumstanțe excepționale, care ar permite instanței aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal;

Robu Elena nu a avut careva scop sau motiv de a comite infracțiunea pentru a face pe cineva să sufere. Circumstanțele atenuante nu comportă un caracter exhaustiv în raport cu circumstanțele agravante, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial, existența la întreținere a copiilor minori, pot servi ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) Cod penal, astfel că cuantumul acestor circumstanțe atenuante ar putea servi drept circumstanțe excepționale în vederea aplicării art. 79 Cod penal.

**3.3.** Inculpată, care a solicitat admiterea acesteia, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, sub limita minimă, conform prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece:

a fost maltrată fizic și moral, de mai multe ori fiind însângerată și fără cunoștință, la care copiii acesteia pe ascuns apelau la poliție;

la data de 14 ianuarie 2018, Grosu Mihail se afla în stare de ebrietate, astfel s-a început iarăși ceartă între ei, nu a avut intenția de a-l omorî, se afla deasupra ei cu cuțitul și nu putea să iasă, iar când a dorit să-i dea mâna într-o parte, pentru a nu fi înfiptă, aceasta s-a izbit și l-a înfipt cu cuțitul;

solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, sub limita minimă, conform prevederilor art. 79 Cod penal.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a reținut, că prima instanță prin sentința adoptată justificat a ajuns la concluzia privind confirmarea calificării corecte a faptei comise de inculpată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală a fost aplicată de către prima instanță în limita art. 145 alin. (2) lit. e1) Cod penal, fiind luate în considerație circumstanțele cauzei și persoana vinovată precum și procedura de examinare a cauzei fiind în concordanță cu art. 3641 alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel menționat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, circumstanțele faptei în care s-a produs infracțiunea, consecințele infracțiunii, personalitatea inculpatei care la locul de trai se caracterizează negativ, faptul că ultima recunoaște vina și se căiește de cele comise, cât și poziția succesului părții vătămate, posibilitatea de corectare și reeducare, prevenirea comiterii de noi infracțiuni, stabilindu-i lui Robu Elena o pedeapsă care își va atinge scopul penal.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute argumentele inculpatei, cât și apărătorului acesteia privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, ca circumstanțe excepționale dat fiind faptul că, inculpata are doi copii la întreținere, a recunoscut vina și este la prima abatere de la lege.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut caracteristica eliberată de Primăria com. XX, r. XXX, de la locul de trai a inculpatei, prin care ultima se caracterizează negativ, ca fiind consumatoare de băuturi alcoolice, persoană impulsivă care adesea intra în conflict cu soțul și copiii. Mai mult ca atât, ultima deseori părăsea familia pe o perioadă îndelungată, lăsând copii minori la întreținerea tatălui, de către ultimul aceasta era căutată și întoarsă în familie pentru a avea grijă de copii.

Sub aspectul dat, instanța de apel a concluzionat că, inculpata Robu Elena nu a fost până la incident o mama grijulie pentru copiii săi, din care fapt au fost respinse argumentele acesteia de a-i oferi posibilitatea de a sta alături de copii și a participa la educarea acestora, reținându-se gravitatea infracțiunii comise. Instanța de apel a admis, că inculpata poate să continue comportamentul amoral prin consumarea băuturilor alcoolice, ceea ce nu va duce la educarea în societate a copiilor minori.

Luând în considerație norma sus menționată, cât și circumstanțele cauzei, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpata a recunoscut vina și se căiește de cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a solicitat examinarea

cauzei conform prevederilor art. 3641 Cod de procedură penală, care au fost deja luate în considerație de instanța de fond la aplicarea pedepsei penale, pedeapsa fiind redusă cu o 1/3. Despre existența copiilor minori de asemenea s-a luat în considerație, ultimei fiind aplicată pedeapsa minimă prevăzută de norma penală a infracțiunii încriminate, care prevede o pedeapsă cu mult mai aspră decât pedeapsa sub formă de până la 20 de ani închisoare sau detenția pe viață.

La fel, instanța de apel, analizând argumentele acuzatorului de stat invocate în cererea de apel, cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpata Robu Elena, în sumă de 17946 lei, le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și contrare normelor de drept.

Respectiv, instanța de apel a considerat, că organul de urmărire penală era obligat prin lege să ordoneze efectuarea expertize judiciare în scopul constatării tuturor circumstanțelor cauzei, or potrivit art. 143 alin. (1) pct. 1), 2), 6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: cauzei morții; gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele invocate de către partea acuzării în cererea de apel referitor la faptul, că instanța de judecată a dat o interpretare eronată prevederilor legale și urma să încaseze din contul lui Robu Elena cheltuielile judiciare, or efectuarea expertizei judiciare a fost dispusă în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, fiind o acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării de stat.

**5.** Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, or:

instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, or, ținând cont și de prevederile art. 228 alin. (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului;

instanța de judecată o poate obliga pe Robu Elena să recupereze cheltuielile de judecată;

instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv, necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând o decizie neargumentată.

**6.** Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2019 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018 și dispusă rejudecarea cauzei, în partea cheltuielilor judiciare, menținându-se celelalte dispoziții ale deciziei atacate.

Membrul completului de judecată, judecătorul Toma Nadejda, a exprimat

opinie separată.

7. Potrivit deciziei, s-a statuat, că decizia instanței de apel este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Astfel, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatei Robu Elena a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizelor, instanța de apel nu a ținut cont de:

- dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;
- în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmite rapoartele de expertiză judiciară nr. 201829C0014 din 16 februarie 2018, de expertiză biologică nr. 201805O0037 din 21 februarie 2018 și de expertiză psihiatrică nr. 201837A0094 din 04.05.2018, pentru care a fost achitată suma de 17946 lei;
- art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală care prevede că, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.
- art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

8. Potrivit opiniei separate, nici la una dintre etapele examinării cauzei, procurorul nu a adus argumente legale precum și probe care ar confirma posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2019 a fost respins ca nefondat apelul procurorului Revencu Vasile și menținută sentința.

**10.** În susținerea deciziei s-a invocat că:

- apelul procurorului a fost declarat în termen;
- din materialele cauzei penale rezultă că cheltuielile în sumă de 17946 lei țin de cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare: raportul de expertiză judiciară nr. 201829C0014 din 16.02.2018 în sumă de 3428 lei (f.d. 45-48, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 201805O0037 din 21.02.2018 în sumă de 13 440 lei (f.d. 73-75, vol. I) și raportul de expertiză judiciară nr. 201837A0094 din 04.05.2018 în sumă de 1078 lei (f.d. 95-96, vol. I);
- expertizele judiciare au fost ordonate spre efectuare de către organul de urmărire penală;
- expertiza judiciară este o probă, care de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, au menirea de a demonstra în instanța de judecată vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate și că statul are obligația pozitivă de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării și pedepsirii făptuitorului;
- chestiunea privind plata expertizelor judiciare urmează a fi soluționată, reieșind din circumstanțele cauzei penale raportate la prevederile legale.

Potrivit art. 227 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate și cuprind sumele:

- 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;
- 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;
- 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;
- 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;
- 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, instanța putând elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor;

- în susținerea apelului, procurorul a solicitat încasarea de la Robu Elena a sumei de 17946 lei cu titluri de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, menționând că ea a fost recunoscută vinovată, i s-

a stabilit pedeapsa penală pe art. 145 alin. (2) lit. e<sup>1</sup>) Cod penal și conform legii urmează să suporte aceste cheltuieli;

- în ședința instanței de apel inculpata Robu Elena a declarat, că ea nu este de acord cu solicitarea procurorului de încasarea din contul ei a cheltuielilor judiciare, deoarece nu are posibilitatea de a achita suma de 17946 lei. Are doi copii și s-a angajat recent la lucru pentru a-i ajuta. Băiatul își face studiile la Chișinău și trebuie ajutat.
- inculpata Robu Elena este în imposibilitate financiară de a achita cheltuielile de judecată, deoarece aceasta provine dintr-o familie social-vulnerabilă, nu are o casă proprie, locuind în gospodăria părintească a soțului, este văduvă, crește, educă, întreține doi copii minori, ai cărora la moment este unicul întreținător și nu are un loc de muncă sau ocupație care să-i aducă un venit stabil de întreținere și plată a altor cheltuieli;
- serviciile de asistență juridică a inculpatei Robu Elena au fost suportate de stat, fapt ce denotă încă o dată că are o stare materială precară.
- suma de 17946 lei solicitată de procuror de a fi încasată în raport cu starea materială a inculpatei Robu Elena influențează substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea ei și asupra familiei sale, de aceea s-a considerat că sunt aplicabile prevederile art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, cu eliberarea totală de la plata cheltuielilor judiciar.

**11.** Nefiind de acord cu soluția pronunțată, procurorul contestă cu recurs ordinar hotărârea acesteia și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în acest aspect.

**12.** Prin decizia din 26 februarie 2020 a Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror.

**13.** La fel, nefiind de acord cu soluția pronunțată de către instanța de apel, la 04 mai 2020, inculpata Robu Elena a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde în legătură cu faptul că este mama a doi copii minori care necesită prezența ei în viața lor.

**14.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea în principiu a recursului ordinar în cazul în care constată că

acesta nu sunt vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de 10 procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Totuși, în recursul declarat de inculpata Robu Elena, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate exhaustiv în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate prin prisma acestora.

Prin urmare, criticile formulate de recurentă prin care se invocă aceleași motive ca și în cererile de apel din 11 iulie 2018 (vol. I, f.d. 225), au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că, verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu, să ducă la casarea ei.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că instanța de fond, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina Elenei Robu încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e<sup>1</sup> Cod penal și a aplicat pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 13 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe

noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune recurența este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice temei legal.

Reiterând cele spuse, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*cauza Bujnița c. Moldovei, hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurență, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat. Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

**15.** În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

### **D E C I D E:**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Robu Elena împotriva deciziei din 04 noiembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală de învinuire a Elenei Robu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 iulie 2020.

Președinte

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru